

שכל ילדי ישראל יהיו ב"מחנות קיץ" כשרים המשפיעים על כל הימים שלאח"ז!

בתקופת תמוז מתגבר אור וחום השמש, תקופת הקיץ, אשר, ענין זה 'נשתלשל' מהתגברות תוקף הגילוי ד"שמש הוי"ו". ומכיון שבתקופה זו נוהג (במדינה זו וכיו"ב) לשלוח את הילדים והילדות ל"מחנות קיץ" – יש להשתדל ביותר וביותר שכל ילדי ישראל יהיו ב"מחנות קיץ" שבהם מאיר הגילוי ד"שמש הוי"ו", כלומר, מחנות קיץ הכשרים, עד לטהרת הקודש.

ומובן בפשטות – ואין צורך להאריך ולבאר – גודל ההשפעה דמחנות קיץ אלו . בנוגע לילדים שגם במשך השנה זוכים לקבל חינוך על טהרת הקודש – שגם אצלם ניתוסף בתורה ויהדות עי"ז שנמצאים במשך תקופה ארוכה (לפי-ערך) ב"מחנה קיץ", אשר, במשך כל המעת-לעת, ביום ובלילה, מנותקים הם מ"המונה של רומי", ואינם צריכים להשתדל בעצמם ד"לא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים", שפוגשים בהם במשך השנה, בהיותם בעיר, ועד"ז בשאר ענינים דוגמתם,

ולאחרי שמתרגלים בזה במשך זמן – הרי "הרגל נעשה טבע" שהולך ונמשך בכל הימים שלאח"ז (ועד – גם כי יזקין לא יסור ממנה").

משיחת ש"פ בלק ה'תשמ"ח

כ"ק אד"ש יצא בשבילו ה"תונן קצר" דש"ק ושהה באוהל ב-6 שעות בחזרתו למד רמב"ם במכונית, זו הפעם השלישית!

יומן מתקופת כ"ב-כ"ח תמוז ה'תש"א כקביעות שנה זו

יום חמישי, כ"ב תמוז

לפני שנכנס למכונית לנסוע לאוהל בירך כ"ק אד"ש קבוצת בחורים הנוסעים לפעילות חינוכית ברחבי רוסיא. כ"ק אד"ש חזר הפעם יחסית מאוחר יותר מהרגיל. בסוף תפילת ערבית התקיימה חלוקת השטרות לצדקה.

יום שישי, כ"ג תמוז

כ"ק אד"ש נכנס לתפילה בשעה 10:10 לערך. (במשך רוב התפילה היתה הטלית משוכה קדימה כך שהפנים היו מכוסות לגמרי).

לאחר שנתן כ"ק אד"ש את הסידור לחתן (ב-15:3 לערך) חילק צדקה לילדים למעלה ולמטה (במשך כמה דקות) ושם בשני פתחי הקופה. א' איחל לכ"ק אד"ש: "שבת שלום". וכ"ק אד"ש הסתובב וענה לו בחיוך "שבת שלום". כשעלה לכימה עודד (בחוזק) ולא הסתובב.

כ"ק אד"ש נכנס לקבלת שבת כמה דקות אחרי השעה 9:00. ב"לכה דודי" עודד בידו על הסטנדר בחזקה יותר מהשבתות האחרונות, ובפרט מהקטע "לא תבושי" (בניגון "אבוא בגבורות") ואילך, ועוד יותר – אחרי סיום "לכה דודי" בניגון ללא מילים.

בסיום התפילה (ב-9:40 לערך) יצא כ"ק אד"ש כשמעודד לכל עבר.

שבת-קודש פרשת פנחס, כ"ד תמוז, מבה"ח מנחם-אב

הצפיפות והדחוק בתפילות ובהתועדות היו כרגיל, למרות שמאות מתלמידי התמימים יצאו השבוע ל'מרכז שליחות' לרוסיא, לרחבי ארה"ב ולפינות נידחות בעולם כולו. אורחים רבים מערי השדה הגיעו ועמהם קבוצות בעה"ב. במיוחד יש לציין את הקבוצה הגדולה מטורונטו שהגיעו לישבת פגישת המסורתית שלהם בש"ק מבה"ח מנחם-אב.

בהתועדות היו ארבע שיחות קודש. בצטטו את הפסוק בפרשת השבוע "לאלה תחלק הארץ", אודות חלוקת א"י ליי"ב השבטים, הזכיר כ"ק אד"ש את מענהו המפורסם של כ"ק אדמו"ר הצ"צ לאחד מחסידיו שביקש לעלות ולהעתיק מחו"ל לארץ ישראל: "מאך דאך ארץ ישראל" - עשה שהמקום בו אתה נמצא כעת יהיה א"י. כ"ק אד"ש הרחיב את ההסבר והלקח מספור זה, ועל זה נסבו שלוש השיחות הראשונות.

בשיחה הראשונה היה ביאור מפורט בענין חלוקת הארץ ע"פ הגורל וההוראה מכך.

בשיחה השנייה הרחיב כ"ק אד"ש את הביאור בנושא "מאך דאך ארץ ישראל" ואמר שענין זה צריך שיפעול המשך בעמוד הבא <<<

תורת אבות

שיחות, אגרות ויומנים בענינא דיומא

יו"ל לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' פנחס, ה'תשע"ה

מאה ושלוש-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר יוצא לאור עלידי

והתלמידים-השלוחים ישיבות תומכי-תמימים ליובאוויטש באה"ק

ובירך נוסעים: 'פאָרט געזונטערהייט. זאָל זיין בשו"ט, בשו"ט'. - עודד לילדים שמחאו כף תוך כדי שבירך, ובכלל מעודד בכל הדרך עד שמגיע ממש סמוך לנוסעים. למעלה בירך את הרה"ח ר' לייבל זאָיאָנץ שי': 'פאָרט געזונטערהייט, זאָל זיין בשו"ט, הצלחה רבה. בשו"ט'. כן בירך את הצלם ר' לוי יצחק פרידין שי', שנוסע

הן על עצמו, והן בפעולתו על הזולת, וגם הדיבור בענין זה צריך להיעשות בצורה חיה ופנימית. בסיום השיחה התבטא כ"ק אד"ש שתיכף ומיד זוכים לגילוי כח הפועל בנפעל, שרואים בגילוי עצומה בגאולה האמתית והשלימה, והנה זה בא - הגאולה ע"י משיח צדקנו.

בשיחה השלישית הוסיף כ"ק אד"ש שכמו בחלוקת א"י בגשמיות, למרות שלכאור"א ה' חלק פרטי בא"י השונה משל חברו, מ"מ, כל חלק כלל בתוכו מעין יתר החלקים (ועד שאין לך כל שבט ושבט מירשאל שאין לו בהר ובשפלה כו'), כך גם בהעבודה של "מאָך דאָ ארץ ישראל", יש לה שייכות לכל א"י הרוחנית דהיינו לכל בני ישראל. והציפייה לגאולה צריכה להיות לא בדרך של אמונה בלבד אלא בבחינת געגועים, ומהחלטות טובות להגיע למעשה בפועל שהרי 'המעשה הוא העיקר'.

בשיחה הרביעית עורר כ"ק אד"ש שוב אודות הלימוד המיוחד לג' השבועות בעניני ביהמ"ק, מלבד הלימוד בעניני משיח, וכן אודות עריכת 'סיומים' בכל יום מתשעת הימים, החל מיום שישי. ואף שתומ"י יהפכו ימים אלו למועדים כו', ברור שגם אז יערכו 'סיומים'. וכן שיפרסמו בכל מקום אודות "מאָך דאָ ארץ ישראל" כפי שנתבאר בשיחה.

אחר חלוקת המשקה התחיל כ"ק אד"ש בעצמו לשיר 'ניעט ניעט', אח"כ סימן לחזן ר' משה טלישבסקי שי' לשיר 'יהי רצון...

שיבנה/ ועודד את השירה בהנפת ידיו הק' לכל הכיוונים.

יום ראשון, כ"ה תמוז

חלוקת השטרות לצדקה התקיימה כרגיל ונמשכה כחמש וחצי שעות, מיד אחריה התפללו מנחה (בשעה שבע) ומאוחר יותר ירד כ"ק אד"ש לתפילת ערבית.

יום שני, כ"ו תמוז

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית ב-10:10, יצא ב-10:55

אחד אמר לכ"ק אד"ש שנכדו נוסע לארץ הקודש. כ"ק אד"ש בירכו כרגיל ואחר שפנה ללכת חזר ואמר (כשמצביע על הילד): "אז מ'פאָרט קיין ארץ ישראל - ווערט מען צווי מאָל פרימער, אַזוי שטייט אין גמרא".

היום ועמד בג"ע התחתון: 'פאָרט געזונטערהייט...!'

כ"ק אד"ש נסע למקוה ב-1:55 וחזר ב-2:45.

בשעה 2:55 יצא כ"ק אד"ש כשבידו ה"תוכן קצר" דש"ק (מגולל) ושהה באוהל כ-6 שעות. חזר ב-10:09. בחזרתו למד רמב"ם במכונית, זו הפעם השלישית!

בשעה 9:15 יצא כ"ק אד"ש לתפילות.

יום שלישי, כ"ז תמוז

כשיצא כ"ק אד"ש מה'זאָל' אחרי תפילת שחרית בירך מספר פעמים את הנוסעים להצטרף לפעילות ברוסיה: 'פאָרט געזונטערהייט, הצלחה רבה ומופלגה'.

יום רביעי, כ"ח תמוז

כשבירך כ"ק אד"ש נוסעים אחרי תפילת ערבית אמר אחד מהם לכ"ק אד"ש שנכדו נוסע לארץ הקודש. כ"ק אד"ש בירכו כרגיל ואחר שכבר פנה כ"ק אד"ש ללכת חזר ואמר (כשמצביע על הילד): 'אז מ'פאָרט קיין ארץ ישראל - ווערט מען צווי מאָל פרימער, אַזוי שטייט אין גמרא' (- כשנוסעים לארץ ישראל - נעשים 'יראי-שמים' ככפליים, כך כתוב בגמרא).

כמו במעין - ליובאוויטש!

לפנינו א' מעלי ההגהה על שיחת ש"פ פנחס ה'תשי"ז, בה מבאר כ"ק אדמו"ר את תפקידם של תלמידי התמימים היוצאים לערי השדה במסגרת 'מרכז שליחות' בכדי לפעול לחיזוק התורה והיהדות.

פענוח הכתי"ק:

וכמו"כ בנדו"ד: בלי הבט אשר פעלו הרבה בהפצת המעיינות במשך הזמן ששהו בערי השדה, צריכים לזכור שעדיין לא

וכמו"כ בנדו"ד: בלי הבט אשר פעלו הרבה בהפצת המעיינות במשך הזמן ששהו בערי השדה, צריכים לזכור שעדיין לא

זוהי המטרה. המטרה היא לייסד ישיבה כמו בליובאוויטש. ושיהיו כל ענייני המקום כמו בליובאוויטש - מקום המעין.

ואף אשר סדר העבודה הוא שאי אפשר להגיע מיד להמטרה כ"א צריכים ללכת ממסע ומדרגא לדרגא, בכ"ז הנה גם בתחילת העבודה צריכים לזכור בפנימיות את המטרה והתכלית, ולהסביר זאת גם לתלמידיהם, לבאר להם:

רק לע"ע אין אנו נותנים לפניכם את הכל, כי עדיין אין אתם כלי קבול, אבל מטרתנו הוא להסיע אתכם לאט-לאט ממסע למסע עד אשר נבוא לארץ נושבת, למים חיים כמו שהם במקורם.

תעמו וראו
ש"פ פנחס ה'תשמ"ה
"לאלתר לגאולה"
כמול אריה
עיקר עבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו היא - לקרב ולמחר את הגאולה, כפי שהכריז ופירסם בתקול-קורא "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה".
ומזה מובן, שהגאולה דחודש תמוז, גאולה של נשיא הדור אשר כל עבודתו היתה בענין ד"לאלתר לגאולה" - מהיה הכנה ונתינת-כח למחר את הגאולה דחודש מנחם-אב שתייה באופן ד"לאלתר", תיכף ומיד ממש.
ויש להוסיף, שגם הענין ד"לאלתר לתשובה" - שוויה ההקדמה לענין ד"לאלתר לגאולה" - שייך אף הוא לחודש מנחם-אב: מזלו של חודש מנחם-אב הוא - "אריה". וידוע ש"אריה" - "ארי" שאג מי לא יירא" - ר"ת אלול, ראש-השנה, יום-הכפורים, הושענא-רבה, שתוכנם - כל הדרגות דעבודת התשובה.
ונמצא, שהקדמת עבודת התשובה דאלול ר"ה יו"כ והושרי' לחודש מנ"א שמוזל "אריה", תוכנה - "לאלתר לתשובה", אשר עי"ז זוכים תיכף ומיד לענין הגאולה - "לאלתר לגאולה".

הרבנית סיפרה ששאלה את הרבי מדוע אינו יכול להירדם, וענה לה איך הוא יכול לישון כשעושים לאיזה יהודי ניתוח?

מיוזמנו של הת' (הרה"ח) שר"ב שי' וולפא, ט"ז תמוז ה'תשכ"ו

כ"ק אד"ש נסע אתמול לאוהל ועמד שם על רגליו 8 שעות תחת קרני השמש הלהטות בלי אוכל (כידוע שלא אוכלים לפני שנוסעים לאוהל) ובלי שתי'. כשחזר מהאוהל הי' מאוד לבן, וממש כואב הלב כשזוכרים בזה שאנו יושבים כאן במיזוג אוויר והרבי עומד 8 שעות בשמש הלהטת בשבילנו.

בשבת התוועד כ"ק אד"ש כארבע וחצי שעות. ממש א"א להבין איך שהוא מחזיק מעמד, ביום חמישי בלילה התוועד 6 שעות רצופות עם קהל של אלפי איש עד אחרי 3 לפנות בוקר, לפני 4 נסע לביתו ומיד בא בבוקר בחזרה, וקיבל את האורחים שבאו ליי"ב תמוז ליחידות עד שעה 8 בערך, כלומר רבע שעה לפני שבת, והלך לביתו למשך 10 דקות ובא להתפלל מנחה, ואח"כ הלך מאוד מאוחר בלילה לביתו, ולמחרת התוועד עוד 4 וחצי שעות, וביום א' נסע לאוהל והי' שם 8 שעות וכו' וכו'. ממש אין עוד אף אחד בכל העולם וואס ער גיסט און גיסט אזוי פיל (- שושפך ושופך כ"כ הרבה) תורה, נגלה וחסידות, מוסר ועבודת ה', ומוסר נפשו בשביל כל אחד ואחד מישראל בכל קצוי תבל.

הרבנית סיפרה פעם שהרבי יושן שעתיים בכל לילה. ומשעתיים אלו הוא יושן רק שעה, כיון ששעה שלימה שוכב ולא יכול להירדם, ופעם שאלה אותו מדוע לא יכול להירדם, וענה לה שאיך הוא יכול לישון כשעושים לאיזה יהודי ניתוח וכו' וכו'.

...נ.ב. בהתוועדות בשבת בין שיחות הקודש אמר כ"ק אד"ש:

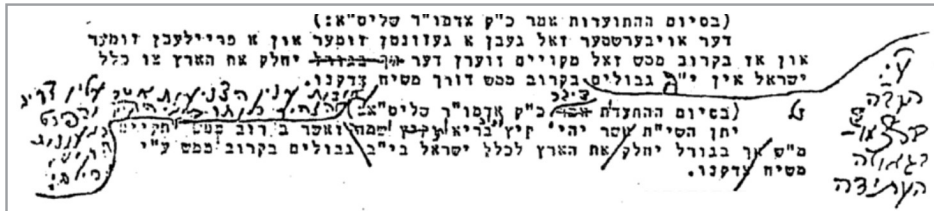
'דא אין אמריקא דארף מען דאך האָבן אויף יעדער זאך אַן איינלאַדונג, ובכן אַלע זיינען איינגעלאַדען צו זאָגן לחיים אויף אַ כוס של ברכה גדול' (- כאן באמריקה הרי צריכים הזמנה לכל דבר. ובכן, כולם מוזמנים לומר לחיים על כוס של ברכה גדול). והי' מאוד בשמחה אח"כ ודיבר על המשח,

ואמר שהולכים לקרוא במנחה פ' פנחס שכתוב שפנחס זה אליהו מבשר הגאולה, והורה לשיר הניגון אני מאמין.

אח"כ אחרי מנחה חיכו כרגיל כל החסידים ברחוב שכ"ק אד"ש ייצא כדי ללכת לביתו, וכשיצא שרו נייעט נייעט ניקאווא וכו', והוא עמד קצת והורה שירקדו ויהיו בשמחה והמשיכו לרקוד זמן רב. ואי"ה זה יתן חיות בקיום התורה ומצוות עד להתוועדות הבאה.

חלוקת הארץ בגאולה ע"י הקב"ה!

לפנינו עלה-הגהה על סיום א' מההתוועדיות בשנות ה'י"ד, בה מעורר כ"ק אדמו"ר אודות ההקפדה על ענין הצניעות ובפרט במעונות הקיץ.

פענוח הכת"ק:

(בסיום ההתוועדות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א): דער אויבערשטער זאל געבן א געזונטן זומער און א פריילעכן זומער און אז בקרוב ממש זאל מקוים ווערן דער אַך-בגורל יחלק את הארץ צו כלל ישראל אין י"ב גבולים בקרוב כס דורן משיח צדקנו.

און אז בקרוב ממש זאל מקוים ווערן דער אַך-בגורל יחלק את הארץ צו כלל ישראל אין י"ב גבולים ע"י הקב"ה בעצמו* - בגאולה העתידה בקרוב ממש דורך משיח צדקנו.

(- יתן הקב"ה שיהי' קיץ בריא וקיץ שמח, ובקרוב ממש יקוים ה"יחלק את הארץ" לכלל ישראל בי"ב גבולים ע"י הקב"ה בעצמו - בגאולה העתידה בקרוב ממש ע"י משיח צדקנו).

(בסיום ההת[ו]ועדות אמר דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות ענין הצניעות אשר עליו צריך להזהיר ביותר בימי הקיץ ובפרט במעונות הקיץ כולם:

ותמן מאן שריא? - הלא הוא שמשא!

(כ"ק אדמו"ר שליט"א ניגן הניגון "אסדר לסעודתא" כמה פעמים, ובאמצע הניגון סיפר:)

פעם בא יהודי אל הרה"צ מווילעדניק, בעל שארית ישראל, וביקש ברכה ללידת בן, ואמר לו, שיפרוש משי (זייד'נס) בחדר המטות, ויולד לו בן. כאשר היהודי הנ"ל יצא, שאלו התלמידים אצל רבם מניין המקור לכך ש"משי" הוא סגולה לבן? והשיב להם, שמפורש הדבר ב"אסדר לסעודתא" - "ואלין מליא יהון לרקיעיא ותמן מאן שריא הלא הוא שמשא": "מליא" - היינו משי, וכאשר "אלין מליא יהון לרקיעיא" - מלשון פרישה, שיפרשו אותם, אזי "ותמן מאן שריא" - מי שיימצא שם, "הלא הוא שמשא" - (שמש בלשון אידיש) "אַ זון" (כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר תיבה זו בלשון פולין - "זון" - באמרו: "ער איז דאך געווען אַ פוילישער").

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ה"קונץ" אינו בפירוש הפיסקא הנ"ל, אלא ה"קונץ" הוא שאכן נולד לו בן...)

(כ"ק אדמו"ר שליט"א חזר על זה כמה פעמים, באמרו: מצד החושך כפול ומכופל - לא מבינים מה שאומרים, כל זמן שלא מהתוועדות ש"פ בלק ה'תשס"ז מסבירים בפירוש...)

רואים במוחש פעולות נשיא דורנו!

ישנם כאלו שרואים במוחש את פעולתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בעניניהם הפרטיים, הן בענינים גשמיים - הצלחה בעניני מסחר, וכיו"ב, והן בענינים רוחניים - עניני חלומות, הרהורי תשובה שנופלים להם לפתע, וכיו"ב, אשר כל ענינים אלו הם פעולתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

בנוגע הרהורי תשובה כו' - יודע הוא אמנם מ"ש בלקי"ת בענין הבת-קול שמכרות על ענין התשובה כו', אבל אעפ"כ, ישנם רבים שלא נופלים להם הרהורי תשובה כלל, ואילו אצלו - נפל לא רק הרהור תשובה אחד, אלא ב' הרהורי תשובה!

ומכיון שכן, הרי כל מי שיש מוח בקדקדו יודע ומבין בפשטות שאין זה "מקרה", ובפרט ע"פ פסיד הרמב"ם עד כמה מושלל הענין ד"נקרה נקרי"ת, אלא ודאי שהסיבה לכך היא - פעולתו של נשיא דורנו.

ועד"ז בנוגע לשאר ענינים כיו"ב - שבהם רואים במוחש את פעולתו של נשיא דורנו.

ואפילו אלו שאינם רואים זאת במוחש - מבינים יודעים שבדאי קיימת פעולה זו, שכן, בראותם את תלמידיו וחסידיו, יודעו בחיים, יודעים ש"הוא בחיים".

אפילו רק למד מאמר שיחה או איגרת נעשה "קריינא דאגרתא" ועליו השליחות והאחריות "ליהוי פרוונקא"

כל יהודי שהוא תלמיד וחסיד של אתפשטותא דמשה רבנו של הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, נשיא דורנו, או תלמיד תלמידו וחסיד דחסידיו כו', או אפילו אם רק למד מאמר שלו, שיחה, איגרת, או שמע זה ממשהו – נעשה "קריינא דאגרתא", "המקריא – המכריז של האגרת", ולכן מוטלת עליו השליחות והאחריות ד"ליהוי פרוונקא" (כפי שמשה רבינו אמר לפנינו):

הוא צריך לצאת בשליחותו של משה שבדורנו ולעשות כל התלוי בו בהבדיל בין יהדות ל"גוי'שקייט", ועד ל"ויקה רומח בידו" ו"להרוג" את רצון היצר הרע הרוצה לערבבם ר"ל, מודגש במיוחד ב"איגרתא" דנשיא דורנו – ש"הרעיש" בחיים חיותו בעלמא דין, ו"מרעיש" גם עתה ע"י "איגרתא" שלו – מאמריו שיחותיו ואגרות קודש שלו, וע"י תלמידיו וחסידים שלו, אודות העבודה דמלחמת היצר וההכרח הגדול לבטל פירצות עמו ישראל, אודות ההבדלה שבין יהדות ל"גוי'שקייט"!

ותירה מזו: נוסף על מה שכתוב במאמריו ואגרות שלו – זכה דורנו, שמבלי הבט על חושך הגלות, הרי זה מודגש בגלוי בשמו, ובפשטות הקב"ה נתן לנו נשיא הדור ששמו הוא "יוסף" – המורה על מהותו וחיותו – המדגיש ברור שליחות דורנו – "יוסף ה' לי בן אחר", לעשות מכל דבר בעולם שהוא "אחר" – "בן", כולל בפרט ובמיוחד יהודי שהוא תינוק שנשבה בין העכו"ם [שלאדכוננו כמה מבני ישראל

בדורנו הם במצב זה, ואפילו אחד – הוא עולם מלא, כפי שאומרת ומכרזת תורת אמת] ולגלות שהוא בן – בנו של הקב"ה.

מהסיפור דפינחס מובן גם, שאין מקום לטענה: למה הוא צריך ללכת ולבטל פירצות בהבדלה שבין יהדות ("בן") ו"גוי'שקייט" ("אחר") – הרי ישנו נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ישנם כמה רביים, רבנים, עסקנים יר"ש וכו', ובכלל הרבה יהודים, גדולים וחשובים ממנו, והרבה קהילות קדושות שכולם יש להם הנשיא שלהם, הרב המנהיג וכו'.

רואים איפוא, שאע"פ שמסביב לפינחס היו משה רבינו, סנהדרין, נשיאי השבטים וכו' וכל ישראל – מ"מ אמר לו משה שכיון שהוא "קריינא דאגרתא – איהו ליהוי פרוונקא", מכיון שיהודי זה קרא או שמע מילה מאיגרת שאומרת הוראה ברורה בנוגע למלחמת היצר וכו', יש לו מיד השליחות ללכת בעצמו ולקיימה [ובפרט, בד' אמותיו, בביתו ומסחרו וכיו"ב – הרי הוא ה"מנהיג" ובעה"ב, צריך תיכף לנצל בעלותו לעשות העבודה ד"פינחס"].

ולא רק לשלוח משמשים ושלוחים, ולצאת י"ח ע"י נתינת כמ"פ ח"י דולר וכיו"ב לצדקה בכדי שהשני יוכל לעסוק בזה, אלא כשם שפינחס לא שלח משמש והלך לבדו, צריך גם הוא ללכת לבדו לקיים השליחות שהיא מצוה שבגופו (שאינן יכולים לקיים ע"י שליח). ביחד עם זה הולך הוא עם הכחות של משה שבדורנו, שהוא היקל ופתח את הדרך דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ועד גם הפצה לתינוקות שנשבו בין העכו"ם, ותבע ודרש שכ"א צריך לעסוק בזה.

וכמובן באופן ד"מיין מקרבת" ובלשון נשיא דורנו – שבאם יש לו צפרניים, צריך להשתמש בהם באם צריך כלפי עצמו, אבל כלפי השני צריך לגשת באהבה וקירוב בדרכי נועם ובדרכי שלום, "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

משיחות ש"פ פנחס ה'תשמ"ח

נעמו וראו

ש"פ פנחס ה'תשמ"ח

פעולת הנשיא בקירוב הגאולה

יש להבהיר, אשר השייכות של נשיא הדור, גאולתו בחדש תמוז וכו', לעבודה דשבת מברכים מנ"א השתא, אינה רק כתוצאה מפעולתו בעבר, כי אם גם באופן של פעולה בהנהגה, וגם בעתיד: אמרו חז"ל: "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", כלומר, שגם עתה ישנה פעולתו של נשיא דורנו כמו שהיתה בחיים חיותו בעלמא דין.

ומזה מובן גם בנוגע לנתינת-כח בכל הקשור לעבודה דקירוב הגאולה – שאין זה תוצאה מפעולתו בעבר, כי אם באופן של פעולה בהנהגה, ובפשטות: הכרותו של בעל הגאולה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה" – נדפסה ונתפרסמה ע"י "אגודת חסידי חב"ד" במכתב-עת ד"הקריאה והקדושה" והולכת ונמשכת – ביתר שאת וביתר עוז – עד היום הזה, שכן, "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", עד ביאת גואל צדק.

אף שכל הפעולות הם בכח הנשיא מ"מ הם נפעלים ע"י מעשינו

...מעלת עבודת האדם גדולה וחשובה אצל הקב"ה כל כך, עד ש"מניח את העליונים ותחתונים, ומייחד מלכותו.. עליו בפרט", לתת לו את כל הכחות הדרושים לעבודה, ולראות "אם עובדו כראוי".

וכן הוא גם בנוגע לנתינת-כח מנשיא הדור בבואנו מימי הגאולה שלו, בנוגע לכל עניני העבודה, ובמיוחד בנוגע לעבודה ד"לאלתר לגאולה" שאף שכל ענינים אלו נפעלים ונעשים בכחו של נשיא הדור, מ"מ, כחות אלו מתייחסים אלינו, עד שענין זה נעשה ונפעל ע"י מעשינו ועבודתינו.

ולהוסיף, שכן הוא אצל הנשיא עצמו – שכל הוראותיו הם דברי הקב"ה, "גלה סודו אל עבדיו הנביאים", ו"חכם עדיף מנביא", וביחד עם זה, מתייחסים ענינים אלו לנשיא. ומזה מובן גם בנוגע להשפעה לתלמידיו כו', כנ"ל.

ומובן, שכל האמור לעיל צריך להביא לידי התעוררות להוסיף מרץ וחיות בכל הענינים דמעשינו ועבודתינו, ביתר שאת וביתר עוז. ויה"ר אשר הדיבור בכל הענינים האמורים לעיל יבוא למעשה בפועל, ובלשון הידוע: "שיפעלו הדברים בי ובהשומעים", והעיקר – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו...

משיחות ש"פ פנחס ה'תשמ"ח